

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjih državah.
Izhaja vsak dan izvzemski
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

ŠTEV. 129.

NEW YORK, V PETEK, 2. JUNIJA, 1905.

LETNIK XII.

Štrajk voznikov v Chicagu, III.

VODJE ŠTRAJKARJEV PRED SO-

DIŠČEM, — SHEA TRDI, DA
NI ZAROTNIK.

Po njegovej izjavi so izgredne izvali
detektivi. — Poslovanje
deležajev.

IZGREDI.

Chicago, Ill., 1. junija. Sodnik Kohlsaat od takajšnjega okrožnega
sodišča je razsodil, da so okrajna so-
dišča kompetentna za izvrševanje
sednih povelj, katera so izdana v prid
ekspresnih družb proti štrajkujočim
voznikom. Zastopniki voznikov pa iz-
javljajo, da okrajna sodišča za take
zadeve niso pristojna, ker poslovanje
ekspresnih družb ne spada k med-
državnemu trgovinom.

Velika porata je včeraj v prvji za-
sliški predsednika vojnega voznikov,
Shea, kjer je pripovedoval o delovanju
mednarodne zveze voznikov, kakor
tudi o poslovanju lokalnih unij. Ko
so ga vprašali, imajo-li ekspresne dru-
žbe takozveno "črno listino" ali imen-
nik hujščevalčev bivših vslužbenec,
ni o tem redel niti besedice, pa je pa-
povedal, da on in drugi delavci
vse niso izvali takih izredkov,
temveč da se vedno skrbeli za to, da
igradi niso postali splošni. Zajedno
je na terti Lakeview v zvečer se je
vsi na severnem državnem pavil-
ljaju javni sprejem.

Tem povodom so takaj tudi od-
krili spomenik Lewisu in Clarku, če-
zar temeljni kamen je predsednik
Roosevelta postavljal že leta 1903. Spomen-
nik je visok 50 čevljiev in okrajen
z zlatimi držami Oregon, Washington,
Idaho in Montana.

Za predelitev razstave je kongres

izpravil s sveto \$475,000. Razstava

traja 407 ur. V razstavi so štiri

velike palade in več manjših po-
stopej.

Otvoritev razstave v Portlandu, Ore.

OTVORITEV LEWIS & CLARKOVE

RAZSTAVE SE JE VRŠILA
TOČNO VČERAJ O
POLUDNE.

Spomin na pionirje našega zapada
Meriwether, Lewis in Clark.

PROSLAVA STOLETNICE.

Mortonov naslednik Charles J. Bonaparte.

DOSEDANJI TAJNIK VOJNE

MORNARICE ODSTOPI. —
NJEGOVI NAČRTI ZA
BODOČNOST.

Bil je Rooseveltov priatelj, toda ne
popolen republikanec.

BONAPARTE JE NEODVISNI.

Washington, 1. junija. Tajnik vojne
mornarice Paul Morton odstopi 1.
Julija in njegovo mesto prevzame
Charles J. Bonaparte iz Baltimore,
Md. Morton je namreč sprejet po-
membno, vendar kdo bodo vodil izvaj-
anje načrtov za nove podolžne želez-
nice v New Yorku, kjer je izdelal
posebni sindikat s Tom. J. Ryanom
na čelu. Nova podolžna železница bo
tekmovala z Belmontovim Inter-
borough sistemom.

Morton naznana uradozna, da bodo
s 1. julijem ostavil vladin kabinet.
Ko je predsednik Roosevelt na tem iz-
vedel, da tako imenoval Bonaparteta
Mortona in naslednikom.

Bonaparte je večletni osebni prija-
telj predsednika Roosevelta. Oba sta
starši džeka vsebinska Harvard, da-
vramo je Bonaparte obiskoval in-
nevorno vsebinski deset let pred
Rooseveltom. Kako visoko ga eni
predsednik, sledi že iz tega, da ga je
imenoval posebnim komisarjem pov-
dom preljevov poštnega skandalu in
neprednosti, ktere so prišle na dan pri
komisiji za indijanske zadeve.

Bonaparte je bil z ozirom na po-
litiko vedno neodvisen, tako da je te-
čljivo doognati, je li demokrat ali re-
publikanec. Vendar je pa v Marylan-
du podpiral republikansko stranko,
in sicer takrat, kadar so reformatorji
nestepili z republikane zajedno proti
demokratom.

Bonaparte je bil z ozirom na po-
litiko vedno neodvisen, tako da je te-
čljivo doognati, je li demokrat ali re-
publikanec. Vendar je pa v Marylan-
du podpiral republikansko stranko,
in sicer takrat, kadar so reformatorji
nestepili z republikane zajedno proti
demokratom.

Prepir med drvarji.

Grand Falls, N. B., 1. junija. Ca-
nadska vlada skuša storiti vse, da po-
tovna prepir, kjer je nastal na meji
med kanadskimi in ameriškimi dr-
varji, kjer prete jedem drvenem z
smrto.

Včina debel, katera pošiljajo iz
Maine v New Brunswick, so last ameriških tovarnarjev, kateri imajo svoje
zaloge v St. Johnu, od kjer potem uva-
žajo obdelan les carine prosto v Zje-
dnejne države.

11 let star röpar.

Tekom jednega samega tedna stal-
je 11 let stari Joseph Friedman, 106
East Broadway dvakrat pred otroč-
jim sodiščem radi vlova. V prvici
je sodišče oprostilo, ker ni nihče na-
stopal proti dečku kot tožnik, toda
vlovo je Hyman Weitham zahteval,
da se dečku kaznuje, ker je vklaredel
iz njegovega stanovanja razne dragoc-
ene inštrumente. Sodnik je židovske-
ve dečka izročil za dobro treh mesecov
kjer so mu Rusi sami razstrelili, da ni
tukaj prišla v japonske roke.

Tokio, 2. junija. Ker sedaj ni več
potreba prikrivati izgrube japonske
vojne mornarice v sedanjej vojni, na-
znanja mornarično ministerstvo sle-
deče:

Oklopna Yashima je bila dne 15.
maja razdeljana pred Port Arthur-
jem.

Torpedolovka Akatsuki dne 17.
maja pri Port Arthuru razdeljana.

Torpedolovka Oshima razdeljana 17.
maja 1904 pri Lactontu.

Torpedolovka Hayatori razdeljana
3. septembra 1904 pred Port Arthur-
jem.

Topničarka Atago razdeljana dne 6.
novembra 1904 pred Port Arthur-
jem.

Oklopna križarka Takasago razdel-
jana dne 12. dec. 1904 pred Port Ar-
thurjem.

Glavni stan japonske vojske, via
Fusan, 2. junija. Rusi rekognoscirajo
ravnino zapadno od železnic.

V maju je večkrat nego običajno
deževalo. Kitaje so pričeli orati in
sejati. Položaj je nespremenjen in

čestek bitke dne 27. maja.

Častni gostje razstave v Portlandu.

Portland, Ore., 1. junija. Včeraj
so došli semkaj podpredsednik
Fairbanks in član kongresa, da pris-
stovajo današnji otvoritvi Lewis
& Clarkove razstave. Na centralnem
kolodvoru je došlece pozdravil pred-
sednik razstave H. W. Goode in dele-
gacija meščanstva zajedno z 200 mo-
žmi 4. polka zvezne konjice. Kasneje
je Fairbanks obiskal razstavnega
predsednika Goodeja.

Kontrebande.

Povsem navaden nočni čuvaj je včeraj
zaplenil 500 funtov tobaka iz Su-
matre, vrednega \$1200, keterega so
tobilo vlohotipati mornarji partnica Brit-
ish King. Ker je uradnikom carin-
skega urada nagrada včela, naj bi vla-
da odlikovala nočnega čuvaja z tem,
kar tu bodo napoštene in najbolje
postrežen. Fr. Sakser je priznani zastop-
nik vseh imenitnih parobrodnih druž-
bi bila že več let sovražnika.

Prva posledica Tsushima.

Evo je: Nemška vlada je sklenila
svojo vojno mornarico tako povečati,
da bodo jednaka — ameriški. Na-
ležljivo!

"Dan Alice Roosevelt."

Princzina je pršla osobno v Cin-
cinnati, O., namreč, gospodična Alice
Roosevelt, da prisostvuje dirki Lat-
onia Derby kot gost Longworth.
Se li bodo sedaj zarolila? Odgovoril
bodo senator Longworth.

Zeli biti usmrten mesto svojega očeta.

Cullinan, Ala., 1. junija. Tukajšnjem
sodišču je obosido John Williamsa
na vekala, ker je umoril državnega
senatorja Roberta L. Hippa. Dvajset-
letni Williams sin Frank, je pa ta-
ko potem, ko je sodišče sodbo razglasilo,
nugrabil sodnika, naj izposluje,
da bodo on obesjen mesto svojega
očeta.

Williams je farmer. Hippa je vstre-
nil, ko je brez dovoljenja prišel na
njegovo zemljišče.

Ponesrečeni premogarji.

Montrose, Col., 1. junija. Pri grad-
nji novega domnika v premogovem
rovu Gunnison, bilo je včeraj vsmrte-
nih pet premogarjev. dočim sta dva
smrtno ranjeni. Pri gradnji se je
tako nesrečnikom zaprla pot na pro-
sto: 21 premogarjev se je resilo, toda
do ostalih petih ni bilo mogoče priti.

SLOVENCI IN SLOVENKE!

Spominjajte se ob raznih prilikah
naše prekoritne družbe sv. Cirila in
Metoda v Ljubljani! Mal polož dar
domu na elbar!

(v d.)

Ako si namenjen ženo,
ali pa
sorodnike ter prijatelje v Ameriko vzeši,
piši po pojasnila in vožne cene na: FRANK
SAKSER, 109 Greenwich St., New York, N. Y.,
ker tu bodo napoštene in najbolje
postrežen. Fr. Sakser je priznani zastop-
nik vseh imenitnih parobrodnih druž-
bi.

Streljanje na trgu.

Marshal, Mo., 1. junija. Na tu-

kušnjenjem javnem trgu je včeraj bivši
uradnik lista "Democrat News", C.
P. Patterson, dvakrat streljal na biv-
šega državnega senatorja E. D. Mart-
ina, kjer je nevarno ranjen. Prva
krogloča ga je pogodila v usta in mu
razklala jezik, dočim je druga obti-
čala v vrata. Senator in uradnik sta
si bila že več let sovražnika.

Ponesrečeni premogarji.

Montrose, Col., 1. junija. Pri grad-
nji novega domnika v premogovem
rovu Gunnison, bilo je včeraj vsmrte-
nih pet premogarjev. dočim sta dva
smrtno ranjeni. Pri gradnji se je
tako nesrečnikom zaprla pot na pro-
sto: 21 premogarjev se je resilo, toda
do ostalih petih ni bilo mogoče priti.

Rusko-japonska vojna.

Nadaljnje podrobnosti o pomorski bitki pri otočju
Tsushima. Ruske in japonske izgube v japonskej
luči. — Admiral Voelkersam je bil usmrten.

V Nagasaki je dospelo 3800 russkih
mornarjev. — Rožestvenski v
bolnici v Sasebu.

JAPONCI NAZNANJAO SEDAJ, KO SE JIM NA MORJU NI NIKO-
GAR BATI, SVOJE IZGUBE.

Na mandžurskem bojšču.

Tokio, 2. junija. Russki podadmiral upati je, da bodo v prihodnji bitki
Voelkersam, poveljnik divizije oklop-
nega načinka, dosegli še lepše uspehe, nego
je bil na svojej zadnji ladjici v doči dne 27. maja usmrten.

Nagasaki, 2. junija. Iz Saseba se
poroča, da je le malo upati, da bi ad-
miral Enquist vjet, ni resnična.

Tohio, 1. junija. Admiral Togo na-
znanja, da so vse vpljenje russke
vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj. Admiral Rožestvenski
je razdelil v pravilu tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Dve russki bojni ladjici, kjer je
Togo načink, so bile v Sasebu, ker sta
načink načink, kjer je vjet, niti resnična.

Dve russki bojni ladjici, kjer je
Togo načink, so bile v Sasebu, ker sta
načink načink, kjer je vjet, niti resnična.

Tokio, 1. junija. Admiral Togo na-
znanja, da so vse vpljenje russke
vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Japonci se sami čudijo svoje veli-
ke zmage, kajti nihče ni mislil, da
bodo mogče uničiti vse russke bro-
dovje.

Zato je vse vpljenje russke vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Zato je vse vpljenje russke vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Zato je vse vpljenje russke vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Zato je vse vpljenje russke vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

Zato je vse vpljenje russke vojne ladjice, kjer je poslat v Sasebo,

srečno predvsem tukaj, da je vjet
možno izkralj.

</div

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.

Vlastnik: FRANK SAKSER, Publisher

109 Greenwich Street, New York City.

Na leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
Za Evropo, za vse 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " četr leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan in izvemši nedelj in praznik.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagevoli pošiljati po Money Order.

Pri spremembah kraja naravnost posrimo, da se nam tudi prejšnje bivališča naznani, da hitreje najdemo naslovnika. — Dopolis in pošiljatvam naredite način.

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortland.

Izvirna poročila iz Ljubljane.

V Ljubljani, dan 18. maja.

Mr. Braun je predsednik "Hungarian Club" v New Yorku, toraj mož, kateri je Vam znan. Zdaj se modi v Budimpešti, kjer bi se mu gotovo slabo godilo, ako bi ne imel dobrih prijateljev in zaslužnikov, kateri se zanj potegujejo. Mr. Braun je prišel v Budimpešto in tu ga je prijela ogrska policija in mu napravila mnogo stresov. Znamo je, da je Mr. Braun dober znanec našega predsednika Mr. Roosevelt in da je pripovedoval v našem kraju v imenu ameriškega konгрesa. On proučava naše gospodarske razmere, osobitno pa se zanima za izseljevanje, in zato je trčel ob ogrsko policijo. Godilo se mu bode nečudega, ker se je zanj potegnil ameriški poslanik Mr. Bellamy Storer, kateri zahteva, da se da Braunu popolno zadoščenje in da se mu dovoli proti Money Order.

Afera Brauna je za nas velikega pomena, ne radi osobi Brauna, ampak radi stvari, kero on zastopa. — Znamo je, da se izseljuje mnogo ljudi iz Rusije, potem z Ogrskoga in iz jugoslavianskih krajev. Iz Rusije se izseljujejo v Ameriko največ Judi, kateri vi ne potrebujete v Ameriki, kakor jih ne marajo Rusi v Evropi; z Ogrskoga se izseljujejo k vam v ogromnem številu Slovaki, a v najnovijem času ide tok izseljevanja preko Reke v Ameriko. Nama vlada in tudi mi politiki nismo proti temu izseljevanju, ker mi imamo koristi; naša narodno gospodarstvo uspeva, blagostanje se nmoži. V naši krajih pruhajo mnogo milijonov ameriških denarjev, kar je vedelo nam jaka po godu, a vseč to ni Zjednjene držav, ki ne morejo preprečiti, da ameriški dolari romajo v Evropo. Amerika bi rada videla, da bi naši ljude pružili denar puščali tam, kjer ga zaslužijo, toraj v Zjednjem državah.

Slovaki so delave, kteri skromno žive, varčni so in prihranjeni denar pošiljajo v svojo domovino na Ogrskem. Že pred nekaj leti je bil Mr. Braun v Budimpešti in je tu poziveval, koliko ameriškega denarja pruhajo po posti na Ogrski. Prišel je tudi zdaj in bi rad izvedel, koliko dolarijev imajo že Slovaci. Madjari pa tega niso hoteli povedati; pravijo, da Mr. Braun to nje ne briga, in zato ga je ogrska polica prijela, zaprla in na odgovornost pošlela. Ali rečeli smo, da se Mr. Braun ne bode nečudega godilo. Zanimivo je, da ga polica ni prijela radi pozvevanja, ampak radi tega, ker da ima Mr. Braun omogočeno preteklost, — oliko je na tem resnice, tega ne moremo takoj nadzorovati; to bole te v bolje vedeli, vendar se nam dozdeval, da se še Madjari in ogrski Judi to le izmislili. Ti le misijo nekoliko dalje; hočejo namreč dosegeti, da bi Mr. Braun očrnil. Zaupnik ameriškega konгрesa hoče se potovati v Rumunijo in Rusijo, kjer se bodo gotove zanimali za vso našo narodnost.

(Konec prihodnjih.)

Državljanji.

John Doberndige preskrbi dvema rojakoma državljanjske listine.

Bronx Borough,

Džun de seknd, t. m. t. 1.

VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan Downtown.

Mister Editor:

Naj je ona nevarnost, katera nam preti? Mogoče je Japonska, vsele kaže se ameriško ljudstvo, ne ofisjelno — radoši; ona Japonska, o kateri naši nativisti tako redijo, da se je učila od Američanov napredovati. Ali se morda oni, ktori so povodom zadnjega praznika klicali "več polkov, več vojnij ladij", boje, da bode Amerika prva čutila ono rumeno nevarnost, o kateri sedaj tudi Evropa vedno bolj pogostoma govori? Je li naša vojna mornarica, kjer je že sedaj velika, ki se postane največja, namenjena zaato, da prepreči Japonski predliring proti našim Filipinom? Ako hocé imeti Japonska Filipinsko otočje, — pustite jim otocke, kajti i oni bodo na njih krvavili baš tako, kakor Američani.

In kje drugogda na svetu ima Amerika sovražnik, s klerom bi se moralna v kraljice bojevati na morju? Nemelje se ni bat, Anglija je naš prijatelj, kajti za to je naš poslanik Cheata temeljito skrbel, in dokler se bodo hčere naših milijonarjev možile v krogu angleških aristokratov, kjeri potrebujejo denar, se bode pri nas in v "Old England" se vedno govorijo o bratskih pozdravilih v obliku "Hands across the Sea". Francija je naša, dokler naš državnik James Hyde prireja tako ženjidač bankete francoskemu poslaniku in francoskim — vmetnemu na kostumnih plesih. Tudi Italija je naša prijateljica, dokler za more pošiljajo na naš jug svoje Kalabre, dočim se radi jednega Marka Brauna vendar ne bodovali bojevali z Avstrijo, kjer razmaz mizerije itak ni nesčar dobili. Njiker na svetu točaj na sovraživa in od nježer nam ne preti nevarnost, katera bi nas motila v našem "baseballu" in preganjanju "grafta".

Ali, potrebuješi naša vladu večjo mornarico, da zmaga v bitki proti domačim železnicam, zlasti sodaj, ko bode mornaricni tajnik zopet odšel med železničarje in trustee?

V Ameriko se je odpravljala bči cerkvenika v Tribučah pri Črnomlju. Brhca deklira je imela v Ameriki želenina, ki je hotela iti k njemu. Ali nevesta ni tega doživelila. Dne 13. maja so se zbrali črni oblaiki nad vso črnomajske okolico in prisila je huda ura. Grmelo je in tresalo, da se Bog umisli. Da bi odpodli črne oblaiki, iz katerih se je usula gosta toča na črnomajske zemlje, šel je cerkvenik v Tribučah zvonil in šla je z njim tudi njegova hčerkka. Zvonila sta in molila sta, da bi s vznemirjenjem in molitvijo omčila božje lice, a nič ni pomagalo. V tem trenutku je udarila strela v zvonik in je ubila oba: cerkvenika in njegovo hčerkko. Obraže počivata v hladnem grobu, a ženin žaluje v Ameriki po svoji nevesti. — Ljudje božji, ob hudi uri ne pomaga zvonenje zoper točo; sko hčete pregnati točo, morate strelijeti na točo.

V Ameriko se je odpravljala bči cerkvenika v Tribučah pri Črnomlju. Brhca deklira je imela v Ameriki želenina, ki je hotela iti k njemu. Ali nevesta ni tega doživelila. Dne 13. maja so se zbrali črni oblaiki nad vso črnomajske okolico in prisila je huda ura. Grmelo je in tresalo, da se Bog umisli. Da bi odpodli črne oblaiki, iz katerih se je usula gosta toča na črnomajske zemlje, šel je cerkvenik v Tribučah zvonil in šla je z njim tudi njegova hčerkka. Zvonila sta in molila sta, da bi s vznemirjenjem in molitvijo omčila božje lice, a nič ni pomagalo. V tem trenutku je udarila strela v zvonik in je ubila oba: cerkvenika in njegovo hčerkko. Obraže počivata v hladnem grobu, a ženin žaluje v Ameriki po svoji nevesti. — Ljudje božji, ob hudi uri ne pomaga zvonenje zoper točo; sko hčete pregnati točo, morate strelijeti na točo.

DAROVI

za ponosrečenega rojaka Antonia Bernada v Cambridge, Ohio: Gđe Ivanka Valkavčar in Jerica Gollmajer v New Yorku vsaka po 50c.

Kje je IVAN PUCIHAR, doma iz Iga na Kranjskem? V Ameriko je prišel pred 4 leti in je bival v Ely, Minn. Rojake prosi za njegov naslov: JOSEPH ŠUŠTERŠIČ, Emporium, Pa. Iz prijaznosti sprejema pojasnila tudi uredništvo "Glas Naroda". (2-3-6)

Kje je MIKLAVŽ MIRTIČ, po domači Špan, doma iz Sredn. Lipovec, okraj Žužemberk na Kranjskem? Lansko leto v jeseni je bival v Steelton, Pa. Rojake prosi za njegov naslov: JOHN MIRTIČ, 1098 St. Clair St., Cleveland, Ohio. (2-3-6)

"Kak sistem of government imamo v Junajted Stejtj?", glasila se je na slednje vprašanje.

In, oseb, moj prijatelj je odvrmil: "Mi imamo olimmargarinogarboj." —

mesto da bi, of course, dejal, da imamo štenderoilgarboj.

Toča tudi ni bilo prav in tako je prodadel.

With regards,
Yours,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

The same to you! J. D. Esq.

POZIV.

With regards,

John Doberndige, Esq.

P. S. Veste, kajda sta prišla она slovenska would-be citizna domov?

No. Tega Vam ne povem, ker bi vedeli, kajda sem prišel jaz majsej domov.

V pondeljek kaj vec.

Akcipitirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
 Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
 I. tajnik: JURIJ L. BROZICH, Ely, Minn.
 II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
 Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
 IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
 IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOJE:

MIHAEL KLOBOČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
 JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.
 JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi na se blagovljivo pošiljati na I. tajnika: GEORGE L. BROZICH, ELY, MINN., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
 Denarne pošiljave na se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

DROBNOSTI

KRANSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 15. maja se je odpeljal z južnega kolodvora v Ljubljani v Ameriko 140 Slovencev, 90 Hrvatov in 50 Črnogorcev.

Kovčev v 320 kron denarja je odnesel dne 15. maja v Šent Petru Joselu Korič iz Vepriana nekemu drugemu Jožetu Korenču in se odpeljal v Ameriko. Najbrže mu bodo pa prestrelili pot.

Poneverba. Nadomestni rezervni pionir Karel Čušna se je pred par dnevi odstranil na južnem kolodvoru v Ljubljani od vojaškega transporta, ki je šel iz Trsta proti Ptuju in odnesel nekaj eraričnega denarja.

Nazgoda. V noč dne 11. maja okrog 2 ur zjutraj je prišel vinjeni vigradnik Anton Brdar iz Arberške okraj Trebnej z življene ceste na Gorjih Ponikvah k Radeljškemu miljanu in žagi na most, ki drži čez vodo Temenice. Most je oddaljen kakih 50 do 60 korakov od življene ceste in je namenjen samo za žago. Vptitev in loptanje po vodi je vzbudilo Radeljško soprogo, ki je poklicale soprogo in poslo. Prisledil na lec mesta, so videni deli ponesrečenja na najboljšek strani vode, ko se je pojavil. G. Ivo Radeljšek je potem skočil v vodo in se s svojo nevzmetnostjo ponesrečenja na pod mitivega iz nje. Moč pa se je tako prehidal, da bude težko odkrivljeno.

Ponarejalec podpisa. V zadružnem miliju v Idriji je navada, da kdor pusti otrov v vino same moč, mu vrednost otrovov blagajna običajno konsumovalo društva v denarnih izplačah. To manipulacijo je davalo 19 let star razdar Franjo Koler; ponarejalec je tako naključno istek s podpisom Janeza Seljak in jih po sloških otrocih podljal v blagajno za izplačilo; na ta način je oskuševal blagajnjec Bonkemu zadušil, če bi ne bila prisiaha pomorska.

Čudne stvari iz tržaškega magistrata. Na občinskih upravah v Pulju in Trstu se morajo goditi kaj umazani stvari. Nedavno smo poročali o jakem nečednem početju uradnikov puljske mestne hranilnice, sedaj pa poročajo iz Trsta o še lepih odkritijih v tamošnji mestni upravi. Žalostno je samo to, da je v Trstu ni roke, ki bi se napolila poseči v te razmene. Nedavno so imenovali za magistratnega uradnika v vodjo specijalskih poslov nekega Antona Vidušasa, ki je bil že zaradi tativne v reških zapori. Torej je med znamenim tržaškim magistratom uradništvo, ki je že takoj in tako na najslabšem glasu zaradi svojega političkega mišljenja, celo tek, ki je čisto nadnivnega zločince. Pretekli mesec je neki uradnik poneverbil v upravnem delu magistrata 14.000 krov s tem, da je otvoril neki uradni spis. Ko so stvar zasledili, pa ga se kaznovili niso, ampak so zatisnili obesce. Neverjetno, če bi se o tem ne napisalo edo v listih, ki so magistratu naklonjeni, kakor je n. pr. "Indipendent". Tako je zadnjih mestna delegacija določila na neko privatno podjetje, ki misli vstanoviti senatorj v Valle d' Oltre za jetične, celih 25.000 krov in si je pri tem izgovorila le 20 postelj za eventualne tržaške bolnike — dočim je v mestu na tisoč jetičnih, ki se morajo zadovoljiti s pretešno bolnišnico pri sv. Magdaleni. Prava ironija pa je slujaj, ki se je zgodil pred par dnevi. Mestna delegacija je namreč imenovala za udu komisije za ljudsko izobražbo dr. Venetianu, ki je znan po svojih zakotnih poslih, ki so vse kaj drugače, kot iz običajnega društva. Ta mož, očitno oseba v magistratni upravi, je lastnik več zloglašnih hiš v starem mestu.

Ponarejalec podpisa. V zadružnem miliju v Idriji je navada, da kdor pusti otrov v vino same moč, mu vrednost otrovov blagajna običajno konsumovalo društva v denarnih izplačah. To manipulacijo je davalo 19 let star razdar Franjo Koler; ponarejalec je tako naključno istek s podpisom Janeza Seljak in jih po sloških otrocih podljal v blagajno za izplačilo; na ta način je oskuševal blagajnjec Bonkemu zadušil, če bi ne bila prisiaha pomorska.

Kazensko obravnavane pred deželinim sodiščem v Ljubljani. Pavel Kavšek iz St. Petra na Dolenskem doma, predsednik električne železnice v Ljubljani, je bil, ker ni imel oblastnega dovoljenja nositi revolver in zaradi nekega denegovega prestopek na 14 dni z 1 postom na teden postregeva zapora obsojen, oproščen pa je bil radi tretine.

Janez Steržinar in Boštjan Košir, tovarniška delavca v Mojstrani, sta jezusa na Jimu pri zaslužku škoduje. V noči 10. marca t. l. sta mu položila žemlje na okno, češ da bo vsaj sit. Ropot je Hartmana zbulil, prišel je pred hišo, in tu se je vnel preprič, temom katerem sta se obdelovala Hartmannova z nožem lotila in ga težko poškodovala. Steržnar je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe, Košir pa na tri tedne zapora.

Anton Poznik, iz Kamnje goricie je tujemu imetju zelo nevarna oseba, ter je bil zaradi tativne že večkrat kaznovan. Poznik sam priznava, da je občinskom siromanku Matevžu Čopu iz nezaklenjene skrinje vzel edino praznično oblico, vredno še 20 krov, par očal, malek, in nikelnasto verižišče. Obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe.

Požar. Dne 10. maja po noči je pogorela hiša, hlev in pod posestniku Ant. Novljantu na Peščenkaku pri Višnji gori. Kako je nastal ogenj, ni znano.

Arcovala je dne 16. maja policija v Ljubljani Jožefu Marušiču, rojenemu leta 1858. v Krščah pri Bučki v krščem okraju. Navedeno je sumljivo da je izvršil doma hudo delstvo težke telesne poškodbe. Prijet je bil na podlagi okrožnega obvestila. Izseliti se je hotel, v Ameriko, toda se bode moral preje pogovoriti z državnim pravnikom v Novem mestu.

mere strilem dobro znane, kar je prav lahko mogoče, ker so v hiši zidani vše dva tedna delati.

Dva umora v mariborski okolici. Blizu Slivnice so našli umorjenega in oropanega 70letnega posestnika v živinskem trgovcu Matevžu Korenu. Morile so že na sledu. — V Drvarnji blije St. Lenarta v Slov. Gorica pa so našli v sadnem vrtu svojih staršev umorjeno 19letno kočarjevo hčer Marijo Marenzzi (?), ki bi bila v enem mesecu povila otroka. Morile je 19 letni Anton Manko od Sv. Treh kraljev, katerega je umorjena deklica dolila očetovstvo.

Lastnega očeta umoril in oropal. Stika strašne duševne zanemarjenosti se je razvila dne 15. maja pred mariborskimi portniki. V Senčaku pri Ptaju je 11. februarja t. l. 17letni blapek J. Arnaš ubil in oropal svojega lastnega očeta. Umorjeni, ki je tudi preselil 10 letje zaradi umora, je bil prislaš ptujskega "Stajera" ter je v tem duhu vzgojil svoje otročke. Prodal je svoje posestvo ter denar zapravil s svojo hčerko, s katero je tudi imel kazujivo razmerje. Sinn mu je nicesar, temuč ga je pognal sluit, kar je pritrival sina do strašnega maščevanja. Mladi morilec je dobil 18 let ječa.

KOROŠKE NOVICE.

Dinamitni atentat na železniški vijadut. V noči od 10. na 11. maja se je zgordil dinamitni atentat na vijadukt krovavarske železnice. Vijadukt stoji blizu gradišča Hollenburg pri Bistrici v Rožni Dolini na Koroskem. Shrambo za dinamit so storile vložili in ukrali 50 kilogramov dinamita, s katerim so potem izvršili atentat. Srednji trije oboki vijadukta so bili porušeni, tako da jih bo treba popolnoma z nova zidati. Tudi stavbeni oder se je popolnoma podrl. Podjetništvo ima veliko škodo, vendar se so da bo mogoče vijadukt pravocenosno popraviti, tako da se ne odloži odprtje železnice. Aretovanih je bilo že kakih 20 delavec, in sicer Italijanov, ker se sumi, da so atentat storili načinom, da so izkoristili njegovo rojstno mesto Zagorje, a sedaj se čuje, da je šel pravljati Leroš-Beaufort.

Anatolij Lerš-Beaufort je v Sofiji javno predaval o balkanskem vprašanju. Kot vzor južnih Slovanov je priporočal balkansko federacijo. Edino sredstvo za pomirjenje Makedonije je avtonomija, za katero naj složno delavje vse popolnoma podrl. Podjetništvo ima veliko škodo, vendar se so da bo mogoče vijadukt pravocenosno popraviti, tako da se ne odloži odprtje železnice. Aretovanih je bilo že kakih 20 delavec, in sicer Italijanov, ker se sumi, da so atentat storili načinom, da so izkoristili njegovo rojstno mesto Zagorje, a sedaj se čuje, da je šel pravljati Leroš-Beaufort.

Turska vlada je vložila v Atenah odločen ugovor, ker prestopa vedno več grških vstaških čet v Macedonijo. Generalni nadzornik Hilmi paša je dovolil tujim orožniškim častnikom da si sneže ogledati zapore. Pravice pa nimajo vršiti z jetniki preiskav, ker smo to le sodišča.

Potovanje srbskega kralja. V Belgradu se govorja, da bode kralj Peter obiskal tujne dvore, ker je vladl ljubomirina na bolgarskem kneza Ferdinandu, ki je bil povod prijazno sprejet. Ker bi ne kazalo v sedanjih razmerah potovanje v Petrograd, so povprašali v Rimu. A v Rimu so odgovorili, da ne imeli radi, da obiše dvor srbskega kralja, ne da bi obiskal tudi ruskega v avstrijskem dvoru. Kralj sam ni posebno vnet za obisk na tujih dvorih, ker potuje rajsi po svojem kraljestvu.

Čudne stvari iz tržaškega magistrata. Na občinskih upravah v Pulju in Trstu se morajo goditi kaj umazani stvari. Nedavno smo poročali o jakem nečednem početju uradnikov puljske mestne hranilnice, sedaj pa poročajo iz Trsta o še lepih odkritijih v tamošnji mestni upravi. Žalostno je samo to, da je v Trstu ni roke, ki bi se napolila poseči v te razmene. Nedavno so imenovali za magistratnega uradnika v vodjo specijalskih poslov nekega Antona Vidušasa, ki je bil že zaradi tativne v reških zapori. Torej je med znamenim tržaškim magistratom uradništvo, ki je že takoj in tako na najslabšem glasu zaradi svojega političkega mišljenja, celo tek, ki je čisto nadnivnega zločince. Pretekli mesec je neki uradnik poneverbil v upravnem delu magistrata 14.000 krov s tem, da je otvoril neki uradni spis. Ko so stvar zasledili, pa ga se kaznovili niso, ampak so zatisnili obesce. Neverjetno, če bi se o tem ne napisalo edo v listih, ki so magistratu naklonjeni, kakor je n. pr. "Indipendent". Tako je zadnjih mestna delegacija določila na neko privatno podjetje, ki misli vstanoviti senatorj v Valle d' Oltre za jetične, celih 25.000 krov in si je pri tem izgovorila le 20 postelj za eventualne tržaške bolnike — dočim je v mestu na tisoč jetičnih, ki se morajo zadovoljiti s pretešno bolnišnico pri sv. Magdaleni. Prava ironija pa je slujaj, ki se je zgodil pred par dnevi. Mestna delegacija je namreč imenovala za udu komisije za ljudsko izobražbo dr. Venetianu, ki je znan po svojih zakotnih poslih, ki so vse kaj drugače, kot iz običajnega društva. Ta mož, očitno oseba v magistratni upravi, je lastnik več zloglašnih hiš v starem mestu.

Prvo četrletje je minilo in prosimo vse one gg. naročnike, katerim je naročniški poteka, da jo blagovale knjige ponavljajo.

"GLAS NARODA", sedaj NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNÍK, več za četr leta

75 centov

ter je NAJCENJELJŠI SLOVENSKI LIST. Naročnino je plačati vnaprej.

Sedaj smo pridobili zopet novo moč da postane list tem zanimivejši.

"GLAS NARODA" je bil dovolj dobitno gradiva in vedno skrbljamo zado voljiti naši cenji naročnike: vsem pa nakanome moremo vstreči. Ako dobremo vedno več podpore, se boste list še razširil, ker vedno "napraj" je naš geslo.

Upravnštvo "Glas Naroda".

Kje je JOSIP PINTAR, doma iz Cerknice na Notranjskem. Odšel je od doma pred osmimi leti v Brazilijo. Ako kdo rokavok ve za njegovo naslov, naj ga blagovoli sporoti njegovemu bratu: MIHAEL PINTAR, 285 Wilson Ave., Cleveland, Ohio. (1-3-6)

Kje je FRAN TURŠIČ, doma iz Cerknice na Notranjskem? Pred štiri in pol leti bival je v Indianapoli, Ind. Kdo rokavok ve za njegovo naslov, naj ga blagovoli naznani: MIHAEL PINTAR, 285 Wilson Ave., Cleveland, O. (1-2-6)

KJE JE MOJ BRAT MATIJA IPAVEC, ki je prišel v Ameriko pred dobrim tednom. Kdo izmed rokavov ve za njegovo naslov, naj ga blagovoli naznani: Anton Ipavec, Box 381, Claridge, Pa. (1-4-6)

IŠČEM FRANK ZAJONČKA. Šel je v Ameriko leta 1903 in se nastavil v Clevelandu, O. Kdo izmed rokavov pripravlja pod doživljkom, ker je del streljih, strela pa je bila slab.

Očinski zastopnik zagrebški je dal za Strošmayerjev spomenik 5000 kron. Niso ničesar, ker niso imeli pripravljene orodja, da bi prišli iz manjše so vreči. Ker jim takoj niso šle delo rok, so šli v lekarno, tam so sicer dobili blagajno v roke pa jo niso značili in so vreči, kar so pripravili.

Demonstracija proti profesorju madjarskemu jeziku. Novoimenovan profesor madjarskega jezika, dr. Greks je hotel predstaviti na zagrebškem vsečiljušču, pa ni objavil svojih predavanj, kot je navada pri drugih profesorjih, zato ga je okoli 100 džakov dočakal in izvzgil. Dr. Greks se je zaprl v knjižnico in ni predaval.

Zeno zakal. V Virovitici pri Oseku je čuvaj Josip Miholjevič zakal sv-

o.

VALENTIN BUKOVICH,

312 Reed Street, Milwaukee, Wis.

ČITAJTE NOVO IZŠLO KNJIGO
ZDRAVJE!

Katero je

napisal

SLAVNI PROFESOR DR. E. C. COLLINS.

Knjiga je napisana v našem jeziku na lep in razumljiv način — zato naj jo vsak rojak bodisi mož, žena ali dete pazljivo prečita, ker mu bode veliko koristila za celo njegovo življenje.

Knjiga piše v prvem poglavju o sestavi človeškega telesa kakor tudi o posameznih organih, za tem o čutiilih, o človeški naravi ali temperamenti, premembri podnebjja, hrani in spolnem životu moža ali žene. V drugem poglavju točno opisuje vzroke, razvitki in posledice vseh mogočih bolezni, kakor tudi tajnih spolnih bolezni možkih ali ženskih, zajedno nas na knjigo poučuje, kako si moramo čuvati zaravje — in v slučaju bolezni, kako se moremo najhitreje in najradikalneje ozdraviti.

Kadar človek prečita to knjigo potem sprevidi kolike važnosti in koristi je ista, zato svetujemo da rojaki skrbe da se bo ista nahaja v stanovanju vsakega rojaka

Krvna osveta.

Iz spisov črkeškega častnika.

(Dalej.)

Pri zadnjih besedah srpo pogleda vsacega v obraz; oči svetile so se mu v temi, kakor volku.

"Da umeli!" odvrnili smo soglasno vsi.

"Dvigujmo se tedaj!" velej je njen ukaz.

V prejšnjem redu jeli smo se pomikati dalje. Burja, ki je uža preece časa brila močno, prihajala je luja in huja; drevje, stojajoč ob levej in pravoj cesti, ježalo je pod njeno silo.

"Simen!", pravi Ivan, ki mi je jezdil ob hokni, ter po svoji navadi dresnol me pod reho, "v Abasovem koži ne tišati hotel, če ga Bej deli v svoje pesti!"

Ivan je bil poddesetnik našej stanice, živalcem doček, zvit in več plastun povrhu najbolj tovarš, po poštenju da naloži tach.

"Čuj te brate zavrnem jaz, "da se našemu esalu na šetovanji prijeti kaka nezgoda, boga mi, Abu-Kan mi ne nide nekaženj, tudi jaz imam nekaj računov peravnati z njim."

"Znam, znam, brate Simen; čul sem o enej zgodji. Ves tudi da se v vsacem služenj va-mi povzdati smes."

Silnjake in silnike tulila je burja, ter skupina črno sive oblike na nebuh; les je stekal in ježalo pod njo, vejevo se sibilo in tolko ob vejevo, a listje je sumelo po tleh, kot bi nevidne roke grebale je sem ter tja. V gozdnej daljinji pa je zdaj in zdaj začal šakal, zatulil volk a se skalmata ūeri, dždril se je kot v odgovor plješec; sova je ukala, a ūuk je skovikal. Bilo je blizu polpolja.

In zopet se sela troge začujo rusevski glas. Brzo se zberemo krog starega Zaporozja, ki je bil razhajal konja, nbo pritisknil na zemljo, ter pazno vlekel na učesa. Mi nismo čuli ničesar.

Nemo stali smo precej česa. Stari kozak je bil negildij na tleh, kot kledna, ter poslušal. Tudi mi vlekli smo na učesa, pak poslušali. Nekaj je moralo biti, kajti tudi konji so matovali učesa, ter nevadljivo so pihali skozi nozdre, — gotovo znamenje, naj se črnamo. Kozaki konji namred, da je le jeden pot bil v boji s Črnesim, pozna jih niko na deleku.

"Gore, vase blagodrje!!! Šepne zdajajo stave, ter se vzdoleha kvíšku, — "mogo jih mora biti, kakor sodim iz peketanja kopit konjščik."

Brez reznjaša esau! konja, leže na tlu in posluša.

"To je Črneski četa, ki gre na stikanje; investimo hote obiskati našinec", reči esau, dvignivši se. "Brzo bretej, v les na levo in pravo; konjci vzdite burke čez glavo, da vragov žutli ne bode; samo eden naj zarege, in glav naših ne bode več na vratu, — po nas je! Kakor sodim po peketanj, je nad petsto teh vragov, ki ježijo senkaje. Halo, v šum! Stoper, ko začnute tripotni glas pleščev, kremiti na pot!"

Ni nam trebalo ponavljatioveljka. Brzo smo odveli konje v gosto mladovje, katero je še vedno lomil vihar, — ter glave ovili jim z burkami. — Videl sem, da sta esau in stari Zaporozec oddala svoja žreba ljudem, ter na gozdnom robu tuk poti polegla v dražje. Svojega konja pristupil Ivanu, ne se do njiju splazil po trebušnu. Kolikor je bilo moči v tamnej noči, videl sem, kar si je grnjelo po poti. — Deset minut smo uči nem ležali v lesu. Vihar je tulil na dalje, kričil in zvial vejevo, da je star bukovje ježilo se na podslinimi zagoni.

"Evo jih!" Šepne Zaporozec, ter se brzo zlekne pod deblo mlade breze.

In istino, se prišli, trdno zaviti v burke, z bušiki na glavi. Prihajali so, kot jim je navada, nerdecno, po dva, trije, štiri in pet slupnih. Tiso nemo, kot četa zlih duhov jezdili so na svojih, brzo a varno stopajoči klušetih ravnih nos. Esau je dejal, da jih bode do net stotin. In bilo jih je toliko, a večji džigit so morali biti vsi, kar smo sodili po močnosti, ki je vladala med njimi. Davno uže odzel je glavni oddelek mimo nas; a vedno še, sto do dvesto korakov, tudi prihajali so znotrosti, pojedini ali po dva skupaj. Tudi ti jezdili so mimo nas tiso, kot njih tovarši predniki.

Preteklo je už pole, odkar se je zadnjih džigit nam zemelj v temi, a vedno še smo ležali tiso v mirno. Karker kači splazi se sedaj naš esau na pot, ter nbo zlekne na zemljo. Hipom začuje se tudi od onda tripotni zaduhli glas pleščen, — previdno zlezjo plasti in svojih skrivališč, varno vodivki konje za sebo.

"Rebeta!" pravi esau, "predno pretečeta dve uri, zaduhali bodo našinec te vrage, ter jih vrgli nazaj, — tedaj proti nam. Časa ne smemo zanemljati. Zajasite! Naprej!" In v prejšnjem redu jezdili smo dalje. —

Po dolzem neumornem jahanji došemo do torišča kjer je bilo posekano vse drevje. Ozka steka vila se je tu črez krejce in kamen v preduhasto dolino. Tu se ustavimo.

"Rebeta!" pravi esau, "dole v jarku stoji hutor mojega kunaka, Razjašite, in da ste mi mireni! Jaz pojedim v dolino, ter jo preišsem. Če bodo varno zaživigam tripot, na kar odjezdite za meno!"

Poskakali smo raz konje, privezali jih, ter polegli v travo.

"Čuj Nik!", pravim staremu Zaporo-

rožcu, "poznaš li Bejovega kunaka tu dole?"

"Da, poznam ga, Simen; gotovo ste ga uži vsi videli na našej progi."

"Časa imamo dovolj; lehko nam tedaj stara duša, kaj poveč o onem dečku".

"Radovedni ste, kot stare babe", zagodnja starec. "Kaj naj vam povem? Že Ali-Bej se zove, ter je rodom Lezgjan. — Nekedaj v prošli časih imelo je Črnesko pleme rabuko z njem, kar je pri tu v gorah kaj vskidanjam. Vars znate da si ti rokovanje žlče kralo izpred ust; potem se stepo v prične se klanje, ki trajata leta. Od kar jih pa ima Šamil pod svojim palem, odlili so, vsaj česa vojne, osobne mržnje in krvavne osvete, kajki jih vozejo sami, — da ne bi skdili občnej stvari. In isto, zdaj hodita najzgrajenejša sovraza drug poleg drugega v boji. Boga mi, dolaj je teh pasjih dlak, ki z bogom navdušenja do svete stvari, kakor jej pravijo, opuščajo brez lokavosti, brez verolomstva, osobne zaprtije, ter se posvečajo občnej ideji. Drugi pa, — in teh je večina, — vdal so se le protivljivo. Imavem ukazu. Bijeo se sicer so svojimi nepratičili skupno proti nam; imajo jih tudi za vre dželite, ki so jih vladni Šamilovej stvari, — a na skrivnem jih, kolikor moči, izdajajo našinec, ter si tako služijo lepih novev. Kadar iz grma ubijo korenje krvnega sovražnika svojega, odloži pa plastume uboja in rupa: tako nam tedaj se pomorcejo ka naši stvari, in Črnesi se nas boje, kot vrag križi: ob enem pa se se osvetajo na sovražnik, ter si polnijo pohlepne žene. Da, da, zvita žival so ti prokleti Gorej!"

"Tem pripada tudi Ali-Bej. Črnesi ga imajo za najbesnejšega protivnika našinec; in je pa pamet dovolj, da si čava oni glas. Poleg tega je eden najboljših lazučnikov (ogled), našim generalom, Marsikatero utvoren zasluži, da je uži s tem, ter zaresoval jo v svoji jazbini: Marsikatera Črnesca, o katerem se meni, da na napolki plastuni, ima na svoji vesti: nekaterega je uži pobil, ter bojnik pa. Dokaj srebro-kovnatih kidžilov vintovk in šašk izvrstna dela poznam, katerega je zviti Lezgjan prodal našim častnikom. — A neizvitejši lisjak pride enkrat v past. Neevna dne zolotja en štirje Črnesci, ki so baš hotel staršenje, katerega je bil ustrelil iz zasede, oropati orožja Lezgjan, vide da mu gre za kožo, ali vsemi za poštenje, ko bi mu ušel le eden svedokov, jame se oburne horiti se štirikrat večer silo. Črnesi hota ga vjeti živega, da mu, kot običajno, odene kožo. To je največja zabava tem rokovanjem. Ker so bili štirje, so na napadli uprav lenivo. Slušajno natevno nanje z Bej-Mursinom. Nekaj časa gledava to Škojzijo, a konečno pomoreva. — Črnesi smo pobili, — tedaj niso nicesar mogli raznašati, kar so bili videli. Tako je Ali-Bej ostal česten, ter nadalje žival si svoj pošteni glas. Od tedaj pak je našem Beju kot kunak veren in vdan z dožo in telom, in dal bi se zanj razsketi na kose. To vam je tedaj mož, ki stanuje tu dolj v tutorji; kmalu za bodoemo videli."

"Ima morda Lezgjan svoje žene nri sebi?", pita Andrej, glavni volikit (čenski lovec) našej sotnji.

"No, tu ne bo vič za te, dečko," zavrne starec. Babe svoje ima onkraj na Sakatskem, — hiša ima zidano legevico: Kar je pa najbolj omilovana vrednega, postal je vsled tega dogodka popolnoma odvisen le na milostnost svojih rojakov, ker je vse novce potrošil za časa dolge bolezni in ni spadal k nobenem podpornem družtvu. Rad bi se sedaj vrnil domov, a se more, ker nima denarjev.

Rojaka Anton Bernada iz Kleč, bližu Ljubljane, je zadeba dne 11. avgusta Črneskega leta v Damfortovem portu, bližu Cambridge, Ohio, nepravljivana nrešča, da mu je zdrobilo nogo. Revez je za delo popolnoma ne sposoben. Kar je pa najbolj omilovana vrednega, postal je vsled tega dogodka popolnoma odvisen le na milostnost svojih rojakov, ker je vse novce potrošil za časa dolge bolezni in ni spadal k nobenem podpornem družtvu. Rad bi se sedaj vrnil domov, a se more, ker nima denarjev.

V imenu človeko-in rodoljubja prosimo cejenje rojake, da vso po svoji možnosti kaj pripomore v korist gori navedenega ponesrečenca. Vsak, še tako majhen dar se hvaležno sprejme. Imena darovalev priobčimo v našem listu "Glas Naroda", kamor se naj vsi zneski pošljajo.

"Proklet je bladno tugeore!" govorja Ivan, "daj mi malo rakije, Šimen."

"Pravo, brate", zavrem jaz, pojavlja mu steklenico z vodko, "le potri, kmalu se bodo domeni.

"Molite deca!" zareči stari Zaporozec. "Tropa starih, večjih plasunov ležimo tu na vražejem zemlji; obdaja nas les, kjer za vsaceim panjim lehko čepli deset Črnescev, deset pravim ne eden, — pak šepečemo, kot srake ali mala deca; a niti straže izpostavili nismo. Zdi se mi, da sem tam v geči pokali les!"

"A kaj še; volk ali šakal, ki se je zhal našega glasu!", pravi Ivan; "pozasi se človek privadi nevarnosti, ter je malomaren."

"Sto hudičev!" kolne starec, "taka malomarnost nas lehko stane život"

"Pravo, stari Nik!" zadoni zdajci krepak glas za nami. "Zdravstvujte, Šimen!"

"Vedno se prišli, trdno zaviti v burke, z bušiki na glavi. Prihajali so, kot jim je navada, nerdecno, po dva, trije, štiri in pet slupnih. Tiso nemo, kot četa zlih duhov jezdili so na svojih, brzo a varno stopajoči klušetih ravnih nos. Esau je dejal, da jih bode do net stotin. In bilo jih je toliko, a večji džigit so morali biti vsi, kar smo sodili po močnosti, ki je vladala med njimi. Davno uže odzel je glavni oddelek mimo nas; a vedno še, sto do dvesto korakov, tudi prihajali so znotrosti, pojedini ali po dva skupaj. Tudi ti jezdili so mimo nas tiso, kot njih tovarši predniki.

Preteklo je už pole, odkar se je zadnjih džigit nam zemelj v temi, a vedno še smo ležali tiso v mirno. Karker kači splazi se sedaj naš esau na pot, ter nbo zlekne na zemljo. Hipom začuje se tudi od onda tripotni zaduhli glas pleščen, — previdno zlezjo plasti in svojih skrivališč, varno vodivki konje za sebo.

"Rebeta!" pravi esau, "predno pretečeta dve uri, zaduhali bodo našinec te vrage, ter jih vrgli nazaj, — tedaj proti nam. Časa ne smemo zanemljati. Zajasite! Naprej!" In v prejšnjem redu jezdili smo dalje. —

Po dolzem neumornem jahanji došemo do torišča kjer je bilo posekano vse drevje. Ozka steka vila se je tu črez krejce in kamen v preduhasto dolino. Tu se ustavimo.

"Rebeta!" pravi esau, "dole v jarku stoji hutor mojega kunaka, Razjašite, in da ste mi mireni! Jaz pojedim v dolino, ter jo preišsem. Če bodo varno zaživigam tripot, na kar odjezdite za meno!"

Poskakali smo raz konje, privezali jih, ter polegli v travo.

"Čuj Nik!", pravim staremu Zaporo-

"Črt in smrt!" zagromi Zaporozec vzklobavši se kvíšku, "kaj sem dejali?"

Kot bi trenil bili smo vsi na nogah; kidžali izplameli so iz nožne; — "Časa imamo dovolj; lehko nam tedaj stara duša, kaj poveč o onem dečku".

"Radovedni ste, kot stare babe", zagodnja starec. "Kaj naj vam povem? Že Ali-Bej se zove, ter je rodom Lezgjan. — Nekedaj v prošli časih imelo je Črnesko pleme rabuko z njem, kar je pri tu v gorah kaj vskidanjam. Vars znate da si ti rokovanje žlče kralo izpred ust; potem se stepo v prične se klanje, ki trajata leta. Od kar jih pa ima Šamil pod svojim palem, odlili so, vsaj česa vojne, osobne mržnje in krvavne osvete, kajki jih vozejo sami, — da ne bi skdili občnej stvari. In isto, zdaj hodita najzgrajenejša sovraza drug poleg drugega v boji. Boga mi, dolaj je teh pasjih dlak, ki z bogom navdušenja do svete stvari, kakor jej pravijo, opuščajo brez lokavosti, brez verolomstva, osobne zaprtije, ter se posvečajo občnej ideji. Drugi pa, — in teh je večina, — vdal so se le protivljivo. Imavem ukazu. Bijeo se sicer so svojimi nepratičili skupno proti nam; imajo jih tudi za vre dželite, ki so jih vladni Šamilovej stvari, — a na skrivnem jih, kolikor moči, izdajajo našinec, ter si tako služijo lepih novev. Kadar iz grma ubijo korenje krvnega sovražnika svojega, odloži pa plastume uboja in rupa: tako nam tedaj se pomorcejo ka naši stvari, in Črnesi se nas boje, kot vrag križi: ob enem pa se se osvetajo na sovražnik, ter si polnijo pohlepne žene. Da, da, zvita žival so ti prokleti Gorej!"

"Črtovi sin!" vikne razsrzjen starec. "Kaj vraga delaš tu, Ali-Bej, zdaj, ko te Bej-Mursin išče dolj v huteriju?"

"Ha, ha, ha!" krohoči se Lezgjan, te-ji jez, starec, da sem prehvalil vas stare lisjake? — Le hvalite Boga, da niso bili Abrekci, ki so vas prestregli, kajti glave bi se vam potem, vrag me vzemi, nekoliko dvomljivo gugale na vratre! — Moje povestni niso baš slabno priporočeno, — ali vse je le zgodba." —

"Bog mi pač si čuden, vrha duša starta!" smieje se Lezgjan. "Nemara drugi pot zrazilomčem to; za zdaj naj ti zadosti to, da sta me psa naševal na vre sled, in da sem nekaj časa poslušal vaše klepetanje. — Nik, dole pri hutorji je Bej, pravil? Tedaj zdravstvujte, brate in na svetlino, v kateri vzdolj se vzdolj, bodi toraj slavnim slovenskim družtvom bratki priporočeno, — ali vse je le zgodba." —

"Prav imas, Ali-Bej, prestregel si nas, da boli hedato deco. A kaj vraga se pa po noči, o tako poznej ura kljubtu gore?" godriva Zaporozec.

"Rojšček je zviti, kajki je Šamil, — ali vse je le zgodba." —

"Torej se obrne, za njim sta me psa naševali na vre sled, in da sem nekaj časa poslušal vaše klepetanje. — Nik, dole pri hutorji je Bej, pravil? Tedaj zdravstvujte, brate in na svetlino, v kateri vzdolj se vzdolj, bodi toraj slavnim slovenskim družtvom bratki priporočeno, — ali vse je le zgodba." —

"Bog mi pač si čuden, vrha duša starta!" —

"Bog mi pač si čuden, vrha duša starta!" —

"Bog mi pač si čuden, vrha duša starta!" —

"Bog mi pač si čuden, vrha duša starta!" —